

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gemitus Compeditorum; Sive Tentationes, Quae Frequentius Adoriuntur Religiosos, Et A Perfectione Impediunt

Kessler, Nicolaus

Coloniae, 1677

XIX Gemitus. Indignatur Gemebundus, quòd zelosus esse (sic ipse se nuncupat) prohibeatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46734)

licet non esse malum, non esse vitium huic simile, tam fertile vitiorum, tam incurabile malorum malum, ita sedebo tacens, mœrens & lugens ac simul orans lumen indeficiens, illuminans omnes, ut vel unius hujus mali fundum penetrent, Amen.

Reformatio est, ut in antecedenti Gemitu addendo Reverentiam, Modestiam, & amoris reverentialis exhibitionem.

G E M I T U S XIX.

Indignatur Gemebundus, quod zelosus esse (sic ipse se nuncupat) prohibeatur.

TAbescere me fecit zelus meus, Deus meus, cum enim domum tuam deceat sanctitudo, quid est, quod tot in illa videre cogor transgressores legis tuæ, Cæremoniarum ignaros, incurios? hic munda non servat sua, ille sordet, manibusq; illotis sacra vasa tractare non veretur hic lacerâ veste, cum meliorem habeat, in die sancto solenni comparet, is pedibus tumultuat & perstrepens incedit, nulla est attentio, reverentia nulla interior, & exterior,

rior,

rior, iste sibi nihil intentus, obliviosus & negligens non prævīdet agenda, non addiscit legenda, cantanda, errores innumeros committens, idque impunè, hic levasedem levat, dexteram insertam tenens, totus deses, piger & tetricus, nihil curæ sibi finit esse in iis, quæ legem tuam spectant, librumvolvunt alii nimium, scyphum levâ ori admovent non dexterâ, & multa alia sinistrâ manu sinistrè.prehendunt & tractant.

Hæc & alia cûm intolerabilia mihi sint, & reformare velim, inhibeor, corripior, pefecutionem patior, contumeliam & injuriam, inò inquietus, impatiens & scandalosus audio & fatuus. Non ita Domine immoriar zelo huic, quoniam honorem tuum promovent & decorem domus tuæ, à te præmiû laboris & fervoris expectans.

Respondet Christus

malè zelanti.

Flli mi, tibi dictum arbitraris illud, aliis prodesse & sibi nocere, stultitia est, non chari-

charitas, melius foret, si à te inciperes, se-
cus nunquam rectè usurpabis zelum, ut
est virtus, majori cum vitio tu corrigis,
quàm id est, quod corrigis. Zelus tuus
non est secundùm scientiam, zelus tuus
commotio est, & non in commotione Do-
minus, zelus tuus impatientia est, non cha-
ritas, charitas quippe non contra se pu-
gnat, non exacerbat, patiens est, benigna
est, non agit perperam, non irascitur, nisi
sibi, omnia suffert, omnia credit, omnia
sustinet; zelus tuus ira est, sed non in ira
Dominus, quia suavis & mitis est, si bonus
zelus foret priùs tibi irascereris, non homi-
ni ad imaginem Dei facto, neque te sic al-
teraret; zelus tuus imprudentia est, ex sto-
lida quadam & phantastica opinione pro-
diens, alium te esse oporteret, ut zelo pos-
ses uti rectè. Verus zelus compassionem
mentis fert secum; zelus tuus in hoc fun-
datur sed malè, quod nimirùm alios li-
benter velles non tam perfectos, quàm ut
juxtà tuum cerebrum ambularent, non
attendens, quàm grandi oneri tu sis. cate-
ris.

ris, qui in te si zelare vellent tua vitia, inquietudinis, & vitam defectuosam, exturbandus esses ex communitate, separandus ut leprosus, aut ut filius Belial, & absque iugo in carcerem conjiciendus, sed parcitur tibi à compatiens infirmitati tuæ & consuetudini pravæ.

O monstrum execrabile, zelosum se dicere & omnibus onerosum vivere, inobedientem, immorigerum & arrogantem esse! quem te ipsum facis? dicis & jactas? totus incurius actionum tuarum, alienis te miscens negotiis, sepositis tuis propriis, querulosus, vagus & garrulus; & tu te zelosum obtendere audebis? Ne, si ab hac stultitia cessaveris, execrabilis hypocrita appellaberis. Ut quid enim stomacharis? ut quid choleram effundis? ut quid impetuosus, invidus & inconsideratus in tantum, ut vix quidquam ordinate agas? aberras nimium, imò potius evertis omnes zeli leges, tu dominari magis cupis, quàm emendare, patet hoc ex modo increpandi, ex sublimi quadam cathedra

thetra cum auctoritate ex imperiositate,
tanquam ex justitia & officio tibi id com-
peteret. Sed audi, quis dedit tibi hanc
potestatem? regnarene venisti, an subesse?
sicciné te præbendarium exhibes, & hu-
millimum omnium servum, qualem de-
spondisti, dum susceperis?

Erubescere miser, & ad saniora & humili-
diora te converte, memor esto, unde exci-
deris, ad quid veneris, eme tibi aurum
ignitum charitatem, fervorem tui & ze-
lum erga te considera, quàm longè distes
à Viris sanctis, à Viris zelo fulgentibus, &
vel ex hoc disce, quia ad compatiendum
tibi es tam promptus, ad condescenden-
dum, ad connivendū defectus aliorū tam
durus, distas ergò ab ipsis & à zelo, quan-
tum cœlum à terra. In te sævias necesse
est, & ut aliis parcas, taceas, & sis ho-
mo, quasi non audiens, & non habens
in ore suo redargutiones, quousque in te
fueris pacatus, & quietus, & tunc sic alios
quoque valebis pacificare & quietare:
proprius amor ille, qui ex natura sua est in-
quie-

quietus, decipit te gravissimè simul & astutissimè, imponens tibi tam splendidè, ut cum in mediis passionibus sed eas, sub zeli tamen nomine eas exeras in alios, imò eò insaniam te ducunt, ut tu cum miser sis & miserabilis, & omnibus importabilis, meum zelum cum tuo comparare non formides.

O hypocritam! ô impostorem! ô deceptorem, qui lutum pro vasis aureis, idola pro Deo vendere audes! & cum sis plenus ambitione & regnandi cupiditate zelum prætendis, & ut zelosum te habere cupis.

Observatio ad Cacozelum.

Refertur de quodam enormiter peccaminoso usurario, qui uti turpissimo lucro inhians, gravi se peccato contaminabat indies, ille tamen pro nihilo reputans hoc enorme peccatū, econtrà execrabile & intolerabile crimen existimabat, imò nec tolerabat, si quis in Ecclesia exspueret. Huic pares, si non criminis magnitudine plurium tamen peccatorum
multi

multitudine justè dixeris, qui se zelum habere pro Dei domo, jactitant. Ah! quàm sedulò hic in novitiatu invigilandum sit, nemo credit; sed efficit nonnunquam innata Superiorum clementia, ut contenti sint, aut filiali reverentiâ & amore, aut quod deterius est, pecuniæ spe allecti, tales admittant ad professionem, posthabentes quietem, quam non prævident turbendam per tales successu temporis, excuset eos intentio recta & simplicitas animi.

Verumtamen ut fatear, non facilè semper dignoscantur istiusmodi, nec se semper tunc exerit, & difficile est divinare in hoc semper, quales sint futuri, id tamen pro comperto habeant, quod de iis, qui nimium pueriles sunt, timendum sit, adeoque vel insigniter probandi, vel dimittendi, estò adferant mille milliones florentum, quia in veritate præstantior est pax & concordia, quæ turbatur per tales, quàm multa pecunia.

Alterum indicium est, quod sicut singulares

gulares præsertim in quibusdam devo-
 tiunculis cum aliqua iudicii tenacitate, vel
 complexionis melancholicæ, qui tamen
 ultimi, si bene probentur, solidi efficiun-
 tur & utiles, nisi tamen non excedant per
 intemperiem complexionis nimiam, &
 simul se dedant strenuè virtutibus, & pro
 cholera induant mitem animum.

Ah! ubi non fit, quàm intolerabile
 spectaculum, ubi paululùm consenes-
 cunt, & sequaces sibi cernunt ambulare
 dissimiliter, nec post suas apprehensiones
 uti tamen vellent, gradiuntur, hic com-
 motiones animi, correptiones, iudicia te-
 meraria, quærimonia sine fine, sine mo-
 do odientes & odiosi, immorigeri, ex-
 cœcati, ad minimum negatum respectum,
 ne dicam ad illatum despectum, lingua
 palpitat, tremunt labia, facies immutatur,
 flammæ oculi concipiunt, ut meritò in-
 terrogandi forent, quid tibi factum fatue?
 quæ te obsident & agitant dæmonum co-
 hortēs? obsessus es, an furiosè fatuus,
 an fatuè furiosus? sed audite, quid dicat:
 abel-

tabescere me fecit zelus meus, quia scriptum est, irascimini, & nolite peccare, Christus quoque flagello usus fuit, dum eijceret vendentes & ementes de templo; sic traducitur veritas, quam supprimit in pectore cecitas.

O miserum te! nescis, quia ira servit, non dominatur in vero zeloso? Nemo istorum mihi Sanctos opponat amplius, qui zelosi fuisse & quidē cum cholera scribuntur, sed prius se sanctum faciat, sic credam ex zelo procedere, non passione. Nemo mihi dicat licere sibi exēplo S. Pauli alios vocare insensatos, corripere, arguere Seniores & Superiores etiam, fiat prius S. Paulus, & concedā ei, discat prius ea, quae oportet adhibere in loco & tempore.

Sed, ut bene inquit S. Franciscus Salesius lib. 10. de amore: homines acerbi, plus æquo anxii, inquieti, præsumptuosi & maledici fervientes & inhærentes suis inclinationibus, humoribus, aversionibus & arrogantia, suam injustitiam pallio zeli volunt tegere, & sic qui talis est, inquit

citatus

citatus Sanctus, sub nomine sacri ignis finit se comburi à propriis passionibus, zelus salutis animatum facit desiderare Prælaturam, si ambizioso credamus: Idem zelus facit, ut Monachus huc & illuc discurrat, ut persuadere vult homo inquietus.

Quin & idem zelus facit, ut excitentur periculosa murmurationes contra Prælatos, quid multis, Sermo alius non est, nisi de zelo, & tamen nullus comparat zelus, sed solummodò maledicentia, cholera, odia, invidiæ & inquietudines spiritus & linguæ, sic ille. Inde alii ansam sumunt (sed pessimè) ut deserant statum suum non attentâ vocatione incipiunt jactare talenta, impendere eadem volentes contra fas & vocationem, instruere alios, & præesse, non attendentes omnia hæc procedere ex vana gloria laudis & honoris appetentia, quæ hic commemoro, & alia plura, vide Gemitu 2.

Reformatio per proposita

¶ **C**um testibus SS. Patribus verus zelus sit

lus sit dulcis, quietus, pacatus, & e contra
falsus, turbulentus, inquietus, amarus,
generans suspiciones, conturbans alios.
Sedulò perquiram, quis sit meus, & quan-
tocius reformabo eum per charitatem ve-
ram, quæ operit multitudinem peccato-
rum. Si peccata operit charitas, cur non
& defectus leviores ignorantias aut ne-
gligentias non graves? O me cœcum ha-
ctenus.

2. Per compassionem charitativam,
quæ nulli irascitur, sed tolerat, connivet &
excusat.

3. Cùm verus zelus ergà se priùs zelum
habeat, erga se durus sit, & in corpus pro-
prium sæviat indefinenter, discam agnos-
cere palpabilem meam stultitiam, quâ in-
dignor aliis, mihi semper benignus, cùm
multò plenior sim defectibus, quàm illi
quos corrigo; adeoque in me severior &
accuratior ero.

4. Terrebit me mentis cœcitas, quam
Deo castigante incurro, dum cœteris in-
tentus, me ipsum tam turpiter negligo.

P

O ho

O homo inexcusabilis es, qui iudicas,
qui turbas pacem habentes!

G E M I T U S XX.

*Queritur, graviterque fert, quod adeò
humilietur.*

Domine, necessitas cogit me conqueri
coram te, quoniam insurgunt in me
humiliantes, confundentes & vituperan-
tes: sperans sperabam, professione facta
jugum alleviandum; ideoque mihi erat in
desiderio, ast nihil minus modò mecum
agitur, contradicitur mihi, corripior, in-
crepor, arguor, vix tergum verto, & ec-
ce instat Superior increpans & mortifi-
cans, vix pedem tollo, vix labia moveo, &
ita obviatur mihi, ut nihil nisi confusio o-
periat faciem meam à continuis vocibus
exprobrantis & obloquentis. Si Novi-
tius forem, tolerabile reputarem, nec im-
patientiam monstrarem, credens, quia hæc
esset consuetudo & annus probationis, ve-
rùm sufficiat eis vixisse me per annum in-
tegrum Novitium in tanto rigore, tot
mortificationibus & confusionibus vexa-
rum,